

En tynande tamarisk vid öknens rand.

tålamod vi kunde uppdriva. Båda bilarna körde fast i sandbädden och endast med hjälp av repmattorna kunde vi få dem över till högra strandens bevuxna dyner. Här blev det snart tydligt att vi inte kunde komma längre. Timmarna gingo medan vi arbetade och knogade och rörde oss framåt ett par meter i taget. Men slutligen passerades platsen av några män med ett halvt dussin kameler och ett par oxkärror. På dessa, i sådan terräng mera värdefulla transportmedel lastades bagaget och fördes till fastare mark i stäppen. Slutligen fingo oxarna draga bilarna genom de sugande dynerna.

Därpå fortsatte vi på tämligen mjuk stäppväg mot nordnordost och skildes därvid från Tang-hos bädd